

Forslag til læsninger ved vielse og kirkelig velsignelse af to af samme køn

Det foreslås, at læsning(er) fra Bibelen vælges i samråd mellem præsten og parret. - Læsningen kan foretages af parrets familie, venner eller af præsten.

Det foreslås endvidere, at hvis der læses en tekst fra Det Gamle Testamente, læses der desuden en tekst fra Det Nye Testamente

Tekster fra Det Nye Testamente

Matthæusevangeliet 5, 13-16:

Jordens salt og verdens lys

I er jordens salt. Men hvis saltet mister sin kraft, hvad skal det så saltet med? Det duer ikke til andet end at smides ud og trampes ned af mennesker. I er verdens lys. En by, der ligger på et bjerg, kan ikke skjules. Man tænder heller ikke et lys og sætter det under en skæppe, men i en stage, så det lyser for alle i huset. Således skal jeres lys skinne for mennesker, så de ser jeres gode gerninger og priser jeres fader, som er i himlene.

Matthæusevangeliet 6,24-34:

Vær ikke bekymrede

Ingen kan tjene to herrer. Han vil enten hade den ene og elske den anden eller holde sig til den ene og ringeagte den anden. I kan ikke tjene både Gud og mammon.

Derfor siger jeg jer: Vær ikke bekymrede for jeres liv, hvordan I får noget at spise og drikke, eller for, hvordan I får tøj på kroppen. Er livet ikke mere end maden, og legemet mere end klæderne? Se himlens fugle; de sår ikke og høster ikke og samler ikke i lade, og jeres himmelske fader giver dem føden. Er I ikke langt mere værd end de? Hvem af jer kan lægge en dag til sit liv ved at bekymre sig? Og hvorfor bekymrer I jer for klæder? Læg mærke til, hvordan markens liljer gror; de arbejder ikke og spinder ikke. Men jeg siger jer: End ikke Salomo i al sin pragt var klædt som en af dem. Klæder Gud således markens græs, som står i dag og i morgen kastes i ovnen, hvor meget snarere så ikke jer, I lidettroende? I må altså ikke være bekymrede og spørge: Hvordan får vi noget at spise og drikke? Eller: Hvordan får vi tøj på kroppen? Alt dette søger hedningerne jo efter, og jeres himmelske fader ved, at I trænger til alt dette. Men søg først Guds rige og hans retfærdighed, så skal alt det andet gives jer i tilgift. Så vær da ikke bekymrede for dagen i morgen; dagen i morgen skal bekymre sig for det, der hører den til. Hver dag har nok i sin plage.

Markus evangeliet 12,28-34:

Det første bud i loven

En af de skriftkloge, som havde hørt dem diskutere og lagt mærke til, at Jesus svarede dem rigtigt, kom hen og spurgte ham: »Hvilket er det første af alle bud?« Jesus svarede: »Det første bud er: ›Hør Israel! Herren vor Gud, Herren er én, og du skal elske Herren din Gud af hele dit hjerte og af hele din sjæl og af hele dit sind og af hele din styrke.‹ Dernæst kommer: ›Du skal elske din næste som dig selv.‹ Intet andet bud er større end disse.« Så sagde den skriftkloge til ham: »Det er rigtigt, Mester. Det er sandt, som du sagde, at Gud er én, og at der ikke er nogen anden end ham, og at det at elske ham af hele sit hjerte og af hele sin forstand og af hele sin styrke og det at elske sin næste som sig selv er mere værd end alle brændofre og slagtofre.« Da Jesus hørte, at han svarede klogt, sagde han til ham: »Du er ikke langt fra Guds rige.« Derefter turde ingen længere spørge ham om noget.

Johannesevangeliet 15,9-17:

Kærlighedsbudet

Som Faderen har elsket mig, har også jeg elsket jer; bliv i min kærlighed. Hvis I holder mine bud, vil I blive i min kærlighed, ligesom jeg har holdt min faders bud og bliver i hans kærlighed. Sådan har jeg talt til jer, for at min glæde kan være i jer og jeres glæde blive fuldkommen. Dette er mit bud, at I skal elske hinanden, ligesom jeg har elsket jer. Større kærlighed har ingen end den at sætte sit liv til for sine venner. I er mine venner, hvis I gør, hvad jeg påbyder jer. Jeg kalder jer ikke længere tjenere, for tjeneren ved ikke, hvad hans herre gør; jeg kalder jer venner, for alt, hvad jeg har hørt af min fader, har jeg gjort kendt for jer. Det er ikke jer, der har udvalgt mig, men mig, der har udvalgt jer og sat jer til at gå ud og bære frugt og blive ved med at bære frugt, så Faderen kan give jer, hvad som helst I beder om i mit navn. Dette byder jeg jer, at I skal elske hinanden.

Romerbrevet 12,9-18:

Livet efter Guds vilje

Kærligheden skal være oprigtig. Afsky det onde, hold jer til det gode. Vær hinanden hengivne i broderkærlighed, kappes om at vise hinanden agtelse. Vær ikke tøvende i jeres iver, vær brændende i ånden, tjen Herren. Vær glade i håbet, udholdende i trængslen, vedholdende i bønner. Vær med til at hjælpe de hellige, når de har behov for hjælp. Læg vægt på at være gæstfrie. Velsign dem, der forfølger jer, velsign, og forband ikke. Glæd jer med de glade, græd med de grædende. Hold sammen i enighed. Stræb ikke efter det høje, men hold jer til det lave, og stol ikke på jeres egen klogskab. Gengæld ingen ondt med ondt; tænk på, hvad der er rigtigt over for alle mennesker. Hold fred med alle mennesker, om det er muligt, så vidt det står til jer.

1. Korintherbrev 13:

Kærlighedens højsang

Om jeg så taler med menneskers og engles tunger, men ikke har kærlighed, er jeg et rungende malm og en klingende bjælde. Og om jeg så har profetisk gave og kender alle hemmeligheder og ejer al kundskab og har al tro, så jeg kan flytte bjerge, men ikke har kærlighed, er jeg intet. Og om jeg så uddeler alt, hvad jeg ejer, og giver mit legeme hen til at brændes, men ikke har kærlighed, gavner det mig intet.

Kærligheden er tålmodig, kærligheden er mild, den misunder ikke, kærligheden praler ikke, bilder sig ikke noget ind. Den gør intet usømmeligt, søger ikke sit eget, hidser sig ikke op, bærer ikke nag. Den finder ikke sin glæde i uretten, men glæder sig ved sandheden. Den tåler alt, tror alt, håber alt, udholder alt.

Kærligheden hører aldrig op. Profetiske gaver, de skal forgå; tungetale, den skal forstumme; og kundskab, den skal forgå. For vi erkender stykkevis, og vi profeterer stykkevis, men når det fuldkomne kommer, skal det stykkevis forgå. Da jeg var barn, talte jeg som et barn, forstod jeg som et barn, tænkte jeg som et barn. Men da jeg blev voksen, aflagde jeg det barnlige. Endnu ser vi i et spejl, i en gåde, men da skal vi se ansigt til ansigt. Nu erkender jeg stykkevis, men da skal jeg kende fuldt ud, ligesom jeg selv er kendt fuldt ud.

Så bliver da tro, håb, kærlighed, disse tre. Men størst af dem er kærligheden.

Galaterbrevet 3,26-28:

I er alle én i Kristus Jesus

For I er alle Guds børn ved troen, i Kristus Jesus. Alle I, der er døbt til Kristus, har jo iklædt jer Kristus. Her kommer det ikke an på at være jøde eller græker, på at være træl eller fri, på at være mand og kvinde, for I er alle én i Kristus Jesus,

Galaterbrevet 6,2-5:

Kristi lov

Bær hinandens byrder, således opfylder I Kristi lov. For mener nogen, at han er noget, skønt han ikke er noget, er det selvbedrag. Enhver skal vurdere sin handling og vil så kun have grund til stolthed i forhold til sig selv og ikke i forhold til andre; for enhver skal bære sin egen byrde.

1. Thessalonikerbrev 5, 14-18:

Hold fred med hinanden

Vi formaner jer, brødre, vejled dem, der ikke lever ordentligt, trøst de ængstelige, tag jer af de svage, vær langmodige med alle. Se til, at ingen gengælder nogen ondt med ondt, men stræb altid efter at gøre det gode mod hinanden og mod alle.

Vær altid glade,

bed uophørligt,

sig tak under alle forhold; for dette er Guds vilje med jer i Kristus Jesus.

1. Johannesbrev 4,7-11:

Guds kærlighed og menneskers indbyrdes kærlighed

Mine kære, lad os elske hinanden, for kærligheden er af Gud, og enhver, som elsker, er født af Gud og kender Gud. Den, der ikke elsker, kender ikke Gud, for Gud er kærlighed. Derved er Guds kærlighed blevet åbenbaret iblandt os: at Gud har sendt sin enbårne søn til verden, for at vi skal leve ved ham.

Deri består kærligheden: ikke i at vi har elsket Gud, men i at han har elsket os og sendt sin søn som et sonoffer for vore synder.

Mine kære, når Gud har elsket os således, skylder vi også at elske hinanden. Ingen har nogen sinde set Gud, men hvis vi elsker hinanden, bliver Gud i os, og hans kærlighed er fuldendt i os.

Tekster fra Det Gamle Testamente

Ruths Bog 1, 16-17a:

Om troskab

Men Ruth svarede: »Du må ikke tvinge mig til at forlade dig og vende tilbage. Nej, hvor du går hen, vil jeg gå, hvor du bor, vil jeg bo; dit folk er mit folk, og din Gud er min Gud. Hvor du dør, vil jeg dø, og der vil jeg begravnes.«

Salme 8, 2-10:

Hvad er da et menneske?

Herre, vor Herre!

Hvor herligt er dit navn

over hele jorden,
du som har bredt din pragt ud på himlen!
Af børns og spædes mund
har du grundlagt et værn mod dine modstandere
for at standse fjender og hævngherrige.
Når jeg ser din himmel, dine fingres værk,
månen og stjernerne, som du satte der,
hvad er da et menneske, at du husker på det,
et menneskebarn, at du tager dig af det?
Du har gjort det kun lidt ringere end Gud,
med herlighed og ære har du kronet det.
Du har gjort det til hersker over dine hænders værk,
alt har du lagt under dets fødder,
får og okser i mængde,
selv de vilde dyr,
himlens fugle og havets fisk,
dem som færdes ad havenes stier.
Herre, vor Herre!
Hvor herligt er dit navn
over hele jorden!

Salme 85,9-12:

"...troskab og sandhed mødes"

Nu vil jeg høre, hvad Gud siger,
Herren taler jo fred
til sit folk, til sine fromme,
de må ikke vende sig til dårskab.
Hans frelse er dem nær, der frygter ham,
og herligheden skal bo i vort land.
Troskab og sandhed mødes,
retfærdighed og fred kysser hinanden.
Sandhed spirer frem af jorden,
retfærdighed ser ned fra himlen.

Salme 100, 1b-5

Herrens trofasthed

Bryd ud i fryderåb for Herren, hele jorden!
Tjen Herren under glædessang,
træd frem for ham under jubel!
Forstå, at Herren er Gud,
han har skabt os, og ham hører vi til,
vi er hans folk og de får, han vogter.
Gå ind ad hans porte med takkesang,
ind i hans forgårde med lovsang,
tak ham, pris hans navn!
For Herren er god,
hans trofasthed varer til evig tid,
hans troskab i slægt efter slægt.

Salme 104, 24-33

Hvor er dine værker mange, Herre!

Hvor er dine værker mange, Herre!
Du har skabt dem alle med visdom,
jorden er fuld af dit skaberværk.
Her er det store og vidtstrakte hav,
med sit mylder, umuligt at tælle,
både små og store dyr!
Dér sejler skibene,
dér er Livjatan, som du skabte til at lege i det.
Alle har det håb til dig,
at du giver dem føde i rette tid;
du giver dem, og de samler op,
du åbner din hånd, og de mættes med gode gaver;
du skjuler ansigtet, og de forfærdes,
du tager deres ånd bort, og de dør
og bliver til jord igen;
du sender din ånd, og der skabes liv,
du gør jorden ny.
Herrens herlighed skal vare evigt,
Herren skal glæde sig over sine værker.
Blot han ser på jorden, skælver den,
blot han rører ved bjergene, ryger de.
Jeg vil synge for Herren, så længe jeg lever,
jeg vil lovsynge min Gud, så længe jeg er til.

Højsangen 8, 6-7:

Kærligheden er stærk som døden

Læg mig som en seglring ved dit hjerte,
som en seglring om din arm;
for kærligheden er stærk som døden,
lidenskaben er grum som dødsriget,
dens flammer er flammer af ild,
en voldsom brand.
Vældige vande kan ikke
slukke kærligheden,
floder kan ikke skylle den bort.
Hvis en mand gav al sin rigdom bort for kærlighed,
ville man da ringeagte ham?

Ezekiels Bog 36,26-28:

Fra et stenhjerte til et hjerte af kød

Jeg giver jer et nyt hjerte og en ny ånd i jeres indre. Jeg fjerner stenhjertet fra jeres krop og giver jer et hjerte af kød. Jeg giver jer min ånd i jeres indre, så I følger mine love og omhyggeligt holder mine bud. I skal bo i det land, jeg gav jeres fædre; I skal være mit folk, og jeg vil være jeres Gud.